

Andorra la Vella, 15 d'abril del 2020

La situació actual del nostre sector, de quins escenaris es poden produir a mig/llarg termini en funció de les mesures que finalment s'aprovin, plasma la necessitat de fer un pas decidit, a nivell de política territorial, per incentivar el Sector Privat i reactivar la Construcció.

Des del passat mes de març, concretament des de la publicació al BOPA del primer decret d'establiment de mesures excepcionals per la situació d'emergència sanitària causada pel nou coronavirus SARS-CoV-2, el posicionament de l'ACODA ha estat sempre, en primera instància, d'**evitar el tancament de qualsevol de les empreses** vinculades al nostre sector, ja siguin constructores, contractistes, industrials, proveïdors, empreses de serveis i/o de mà d'obra relacionats.

En aquest sentit, tal i com ho hem manifestat per carta al Molt Il·lustre Govern el passat dia 23 de març, l'ACODA prioritza en la seva proposta de mesures, ajudar a les **necessitats de tresoreria de les empreses** per fer front a l'aturada de l'activitat, principalment, de la petita i mitjana empresa i Autònoms, i evitar així acomiadaments o fallides, que comportaria pèrdues de llocs de treball.

Amb l'aprovació del primer paquet de mesures publicat el passat dia 1 d'abril al BOPA, de la **Llei 3/2020, del 23 de març, de mesures excepcionals i urgents per la situació d'emergència sanitària causada per la pandèmia de SARS-CoV-2**, el Govern va ajudar a pal·liar els primers efectes, però l'evolució de la crisi sanitària i la dilatació en el temps, ha comportat a replantejar un segon paquet de mesures complementàries, que s'aprovaran aquesta setmana.

Una segona carta adreçada al Govern el passat dia 3 d'abril, remarcava la importància a títol de MESURES DE CARÀCTER IMMEDIAT, la **possibilitat de recuperació de la totalitat dels permisos retribuïts** abonats per l'empresa, podent **ampliar la franja d'hores de treball permeses** i la **durada del temps de recuperació**. Aquestes mesures, eren tal i com es varen exposar, en via a introduir una **corresponsabilitat real** entre empresa i treballador, i evitar així l'aplicació de mesures molt més dràstiques que no permetrien mantenir Salaris ni Llocs de treball.

Malauradament, tots els retorns obtinguts fins a data d'avui i vist el projecte de Llei entrat a tràmit parlamentari el passat dilluns, fan preveure que la voluntat del Govern es més aviat la de "propiciar" ERTOS que semblaven innecessaris a nivell de Sector, en comptes de facilitar en certa mesura l'aplicació d'acords entre empresa i treballadors.

No s'entén que vista l'aprovació durant aquest mes d'Abril d'aquesta nova Llei, no contempli mesures en via a pal·liar els efectes del **Permís "Obligatori" Retribuït i "no compensable a futur"**, previst en la Llei Òmnibus aprovada al Març. I menys s'entén en un context on el Govern atura per Decret les Obres Públiques però obliga per Llei a fer front als salaris del personal adscrit i contractat pel Sector per executar les mateixes, fet que pot obligar als Contractistes a demanar indemnitzacions al mateix Govern per poder fer front als costos induïts pel mateix Govern.

Cal recordar, que el Sector de la Construcció va ésser el primer en expressar la seva voluntat en arribar a un **Conveni Sectorial**, que permetés estabilitzar l'estacionalitat evident de la nostra activitat i propiciant, entre altres, el còmput anual de les hores extraordinàries. La negociació intra-sectorial està doncs en curs des de fa més d'un any, però malauradament es troba a l'espera que s'aprovin els reglaments essencials a la mateixa, permetent definir el Sector i els seus intervinents, per poder-la dur a bon terme.

Des de l'inici d'aquesta crisi i el tancament "coordinat" de les obres el passat 17 de març, el **nostre objectiu comú de 0 pèrdues de llocs de treball i 0 tancaments d'empreses.**

Som un sector que hagués representat per l'any 2020, prop de un 16% del PIB de l'estat i mes de un 13% de la Massa Salarial. Es necessària i esdevé **imprescindible, poder doncs disposar d'una programació per la represa de l'activitat**, que sabem i entenem com a progressiva, per poder emprendre ja des d'ara, tots els tràmits administratius, com jurídics i organitzatius necessaris en relació amb els nostres col·laboradors tan interns com externs.

Si més no, caldria deixar clar, quins indicatius de seguiment de la crisi sanitària contempla el Govern, perquè un cop assolits, permetin la reobertura del Sector.

Vist que no disposem en data d'avui ni del text definitiu que s'aprovarà al Consell General previsiblement durant el dia de demà o dissabte, ni de **una programació, ni que sigui orientativa, de l'aixecament total o parcial confinament** del nostre Sector, des de l'Acoda estem assessorant als nostres associats per preparar ja des d'ara, els dossiers necessaris contemplats en el Article 14 del Projecte de Llei en via a presentar abans del 30 d'abril Suspensions Temporals del Contracte de Treball de forma generalitzada pel mes de Maig.

Paral·lelament, a l'espera de l'aixecament progressiu de les restriccions, de de l'ACODA tenim preparat un protocol d'actuació en les mesures necessàries en matèria de seguretat i salut en el treball del nostre sector per tal de garantir la protecció dels treballadors tan bon punt el Govern activi el re-inici de l'activitat Igualment, entenem que l'activitat s'anirà reorganitzant de forma gradual, però seran necessàries diverses mesures encaminades a sostenir el Sector per no comprometre la seva supervivència a mig termini.

La crisi sanitària està comportant l'ajustament i reestructuració del Pressupost del Govern aprovat per aquest any, i en conseqüència al resultat d'inversió en Obra Pública. Tot i que ja us hem demanat en la darrera carta, **NO comprometre la inversió pública** després de la Post-crisis com a mesura necessària per sostenir el sector, creiem que és necessari insistir i manifestar la nostra preocupació pel futur del nostre sector.

Efectivament, el Ministeri d'Ordenament sempre efectua liquidacions pressupostàries molt per sota de l'establert en el pressupost aprovat, i que representen entre 15 i 25 M d'euros anuals d'inversió aprovada i no executada, permetent així un cert equilibri pressupostari a la liquidació anual del Govern. Creiem doncs, que aquests "crèdits" són més que suficients com a contribució del sector en la necessària recuperació econòmica post-crisis.

En aquest sentit, esdevé evident que tota la inversió pública compromesa per aquest any pot ajudar a mig-llarg termini a pal·liar els efectes negatius de la davallada de l'activitat que està patint el sector. Sense la continuïtat en la redacció dels projectes i conseqüentment, les licitacions d'obres, el sector no podrà aixecar-se i treballar per recuperar les hores que empresari i treballador s'han compromès mútuament.

La situació serà insostenible, i el sector no podrà fe front al seu principi, d'evitar el tancament de qualsevol de les empreses i conseqüentment, es produirà l'acomiadament dels seus treballadors.

Cal remarcar també, que està esdevenint una **mesura contraproductent per sostenir la inversió privada, l'intervencionisme de l'Estat** en els Lloguers dels locals de negoci i posteriorment en els Lloguers dels habitatges amb l'aprovació de la nova Llei. Efectivament, diversos inversos ens han fet arribar els darrers dies la seva voluntat d'aturar projectes en curs, degut a la poca seguretat jurídica que representen aquestes mesures en front del risc de la inversió en el nostre Territori.

Per contrarestar l'efecte, caldrà començar a treballar ja en mesures necessàries per **incentivar** l'activitat del Sector Privat, com **l'acceleració de l'atorgament de les llicències**, amb el Silenci Administratiu Positiu, i treballar amb els Comuns per **reduir i condemnar el percentatge de cessió obligatòria econòmica en el sòl urbà consolidat**, rebaixar de la parcel·la mínima o reducció de la dimensió d'unitats d'actuació, entre altres.

Ara esdevé essencial també el replantejament de la **Llei de Contractació Pública, en el seu apartat de Concessions** especialment, per poder licitar i dur a termes inversions necessàries amb participació Público-Privada Real, juntament amb les noves fórmules de finançament que això representaria, especialment en el sector del Medi-ambient i dels Serveis Públics.

En definitiva, fer un pas decidit a nivell de política territorial, amb mesures de poc o nul impacte econòmic en els comptes de l'Estat, però que necessiten d'una clara voluntat política, i entendre tanmateix que el grau d'afectació econòmic resultant, causada per la crisi sanitària, dependrà de les mesures que es proposin a partir d'ara, projectades per la recuperació de l'activitat del sector.